

L'HORA NOVA

Problemes econòmico-socials

III

Abans de fer-se càrrec dels mitjans de producció, cal que tots els obrers d'una indústria (almenys tots els seus militants) arribin a un pla concret d'execució, a fi de fer viable l'enorme tasca que van a emprendre.

Aconseguit això, es passa a fer un control absolut de la indústria que va a socialitzar-se, no omitint, a ésser possible, cap detall. Per aconseguir ho es poden valdre de l'autoritat que avui representa una organització sindical. Cal obligar al burgès a què faci, amb un temps limitat, un inventari exacte de tots els seus béns, deutes i crèdits, essent els propis obrers els qui han de vetllar pel fidel compliment d'aquest punt. Si es tracta d'una indústria de productes manufacturats, procuraran que amb l'inventari hi afegeixi una relació de les cases proveïdores de matèria prima, així com les cases compradores dels productes manufacturats. Això que a primera vista sembla de poca importància, en la pràctica és d'una importància excepcional pel bon desenvolupament de la indústria. Són detalls que si no s'exigissin del burgès, rarament els entregria.

Un cop els obrers en possessió d'aquestes dades, els permet abarcar la importància del negoci amb totes les seves possibilitats i dificultats. Si les dificultats superen les possibilitats, no per això han de defallir; per dificultats que surtin sempre serà més avantatjós treballar en col·lectivitat que sota l'autoritat del burgès.

Realitzat aquest primer pas, abordaran la socialització, fent a l'efecte un estudi, com a mena de dictamen, en el qual es fixi un camí a la nova organització. Traçat el mateix, es convoca una assemblea general de tots els obrers i ex patrons de la indústria, en la qual es presenta l'estudi fet i un cop fetes les esmenes que en bon judici es creguin convenientes per part de tothom, es passa a l'elecció d'un Consell General de la indústria, procurant que hi siguin representades, proporcionalment, tots i cada una de les seves especialitats, no oblidant, sobretot, l'element social, ja que ell és el que en tot moment ha de

RESPONSABILITZAR-SE!!

Frustrats els intents que repetidament han provat les hordes feixistes per assaltar la capital de la República, hi cap la possibilitat de què els militars facciosos mediatitzats pels alemanys, tractin de concentrar el fort de llurs efectius en un altre front. Malgrat la desesperada situació econòmica de l'anomenada Junta de Burgos, no s'han estroncat encara les aportacions de forces mercenàries i de material de guerra des de l'exterior, i aquesta evidència confirma els nous propòsits d'intentar atacs d'envergadura en un, o varis indrets simultàniament.

El feixisme internacional prestarà tot el seu suport als militars traïdors mentre hi vegi una esperança favorable als seus designis sinistres. I és per això que l'exacta visió de la lluita plantejada en els pobles d'Ibèria ha de decidir a les organitzacions i partits antifeixistes a fer els majors esforços per a coordinar l'acció comuna que, en definitiva, ha de portar-nos a la victòria.

Afirmem la unitat, no en paraules que es repeteixen cada dia, sinó en fets, i veurem tot seguit la revalorització dels nostres esforços. Contra un poble no es pot vèncer, però cal que aquest poble tingui una direcció, amb la qual s'ha d'aconseguir l'abreujament de la guerra pel convenciment que n'hauria l'enemic, de la inutilitat dels seus esforços, quan ens sabria compactes, units i forts. La responsabilitat de perllongar la guerra, cau de ple sobre aquells que es resisteixen a facilitar una articulació resoluta de tots els esforços que, aïlladament, s'han vingut fent fins ara. Als sis mesos de tragèdia, l'experiència ha de pesar per damunt de tots els egoismes i partidismes, i el nostre deure és el de responsabilitzar-nos en absolut amb els governs legítims en els quals hi són representades les organitzacions sindicals i les més destacades tendències polítiques antifeixistes.

donar la pauta a seguir. També es de cabdal importància el que tots llurs components siguin suficientment capacitats per als càrrecs que se'ls va a conferir. Si per les característiques de la indústria és necessari posar en el Consell algun ex burgès — i és innegable que en les actuals circumstàncies part d'ells són força necessaris — no cal invocar prejudicis ni escrúpols per posar-los hi, puix el bé de l'economia ho demana.

Format el Consell General i distribuït proporcionalment de manera que inclogui totes les activitats de la indústria — administració, tècnica, producció, compres, vendes, estadística, etc. etc. —, s'anirà ràpidament a la constitució dels Comitès o Consells de Fàbrica, Comitès o Consells que seran elegits en una Assemblea General dels treballadors de les fàbriques respectives i procurant que hi siguin representades totes les seccions que tingui la mateixa. De dintre el si d'aquest Consell o Comitè, es delegarà un membre com a cap responsable de la seva direcció i adminis-

tració, ja que de no fer-se així podria sorgir alguna deficiència o dificultat en el funcionament de la fàbrica de la qual ningú voldria ésser el responsable personal.

Aquests Consells de fàbrica deuran mantenir estreta relació amb el Consell General per mitjà de periòdiques reunions, a ésser possible setmanals, a fi de rebre les orientacions necessàries per la bona marxa de la indústria, com també per exposar totes aquelles suggerències que es creguin útils pel bé general.

Realitzada ja la socialització de totes les indústries en un pla local i sobre aquests principis federalistes, és necessari anar a la formació d'un Comitè Local d'Indústries, la missió del qual serà, entre altres que se li vulguin conferir, la de vetllar per l'encausament de les mateixes, basant-se en la solidaritat i ajuda mútua. Aquest Comitè estarà integrat per representants directes de les mateixes i elegits en Assemblees Generals de cada indústria respectiva.

MON SENY